

C 10/7/54

Mexico, D.F. 5 de juliol del 1954

Estimats pares i Joan: aquesta setmana no he rebut carta de vosaltres, i jo només he enviat la de felicitació per al Joan.

En Tasis va contestar-me molt amablement, renovant una amistat antiga. N'estic content, perquè és una persona a qui estimo molt. No he sabut res d'en Triadú, que pel que es veu és un dels homes més ocupats de Catalunya; suposo que vostè, pare, deu seguir intentant sense resultat comunicar-s'hi.

La senyora Vidal ja és a Barcelona, des del dia 26 del mes passat. Crec que ja deuen saber la seva adreça, i en cas contrari la demanaria a n'en Vidal.

En Raimon segueix éssent el primer de l'escola, amb unes notes com mai no les havien portat cap dels seus cosins. En el certificat mensual que donen a l'escola perquè el signin els pares, per al mes de juny ha tingut un promig de 100 sobre un total de 100, (és clar), la qual cosa suposa -segons nota del director de l'escola escrita a mà en el mateix certificat, un resultat "òptim". El director afegeix, en francès, "Bon élève!". Estem francament estarrufats. La Glòria ens porta cada setmana una estrella d'or i la seva mestressa va dir a la Rosa que era la nena més aplicada i bona de la classe. I l'ovella negra de la família, la Teresa, ens pren el pel a tots i encara no recull èxits "acadèmics" perquè no va a l'escola, però és la criatura més popular del barri on vivim. No pot passar ningú pel seu costat, persona gran o petita, que no es senti obligat a dir-li

li alguna cosa, i ella fa front a totes les admiracions sense im-
mutar-se. Es la petita, però fa el que vol dels seus germans, que
estàn senzillament embadocats amb ella. Com els seus pares, amb la
diferència que nosaltres estem embadocats ^{per} de tots tres.

Demà diumenge, si Déu vol, anirem amb en vidal a buscar
bolets a Salazar, un parc nacional situat a pocs quilòmetres de Mè-
xic. Es parla de butifarra i all-i-oli, cosa que a mi em té una mi-
ca esverat, per la falta d'un esperit silvestre natural. Però els
nens tenen un engrescament que s'encomana. Ja els explicarem com ha
anat, tot adjuntant fotografies. Des d'ahir, que el Raimon i la Glò-
ria ens pregunten cada deu minuts quantes hores falten per arribar
a diumenge... Imaginint-se com gaudirien a Bellaterra.

Generalment, la carta de vostès m'arriba els dimecres; es-
pero que el proxí no em fallara. Estic intrigat per saber alguna
cosa del projectat viatge del pare i el Joan a França. Veig que no
me n'han parlat més, i això que no hi ha dubte que es tracta d'un
afar important, i se m'acut ara que potser no hem rebut carta aques-
ta setmana perquè ja ha començat el viatge.

No m'estenc més. La setmana entrant, si Déu vol, junt
amb les fotos els prometo unes quantes ratlles de puny i lletra del
Raimon, que ja escriu com un notari.

Una abraçada ben forta per a tots del vostre

Ferr

Records de la Rosa i petons dels nens. Records als oncles, als co-
sins i als amics.